

Ernest Thompson Seton:

Lisica iz Springfielda

Druga bolj sigurna, toda nevarnejša zvijača je speljati psa naravnost čez tračnice tik pred vlakom, tako, da ga stroj prehití in gotovo pobije do smrti.

To zvijačo je lisica mojstrsko izvedla, in ob nasipu smo našli zmlete preostanke našega starega zvestega Rangerja, in vedeli smo, da se raduje lisica svojega maščevanja.

Iste noči se je povrnila na dvorišče predno jo je mogel zavrtniti Pík s svojimi izmučenimi udi, in urno je umorila kokoš, jo prinesla Tipu in ob njem se je zleknila vsa zasopla na tla, pričakujoč, da si bo pogasil žejo. Kajti kazala je, da misli, da Tip nima druge hrane kakor to, ki jo prinese ona.

Tista kokoš je izdala mojemu stricu njene nočne obiske.

Vse moje nagnenje je veljalo lisici in nikakor nisem bil voljan nuditi pomoč pri kakem nadaljnjem umoru. Naslednjo noč je moj stric osebno stražil skozi celo uro s puško v roki. Ko je postalo hladneje in se je mesec pokril z oblaki, se je spomnil na kak drugi važni opravke, in na svoje mesto je postavil hlapca Paddyja.

Temu pa sta tihota noči in napenjanje čutil kmalu udarila na živce in seveda je kmalu zahrkal. In glasni »benk! benk!« eno uro kasneje nas ni nič kaj vznemiril, kajti vedeli smo, da se smodnik ni izplačal.

V jutro smo opazili, da lisica zopet ni pozabila na svojega malega. Naslednjo noč je zopet stražil stric, kajti zopet je zginila ena kokoš. Kmalu po mraku je odjeknil strel, ali lisica je spustila svoj plen, ki ga je prinesla, in ušla. Še enkrat iste noči je poizkusila doseči svoj cilj, in zopet je padel samo strel. Toda v jutru smo opazili na svetlem obdrgnjem delu verige, da se je bila povrnila še tretjič in da si je ako-

zi cele ure zaman prizadevala pregrizti toli zasovražene sponse njenega sinčka.

Tak pogum in neomajna zvestoba sta vzbujala spoštovanje, ako ne celo sočutje. Kratkotamo, prihodnjo noč ni stal noben strelec na straži in vse je bilo tiho. Čemu bi tudi koristilo? Trikrat je bila s strelci pregnana; ali se bo še vrnila in poizkusila nahraniti in osvoboditi svojega ujetega mladiča?

Ali bo? Njena ljubezen je bila materinska ljubezen! Četrto noč sem videl, kako je umolknilo žalostno ječanje, ko se je pojavila tista senca na kupu lesa.

Toda ni prinesla ne ptice, ne druge hrane, vsaj kolikor sem mogel videti. Ali je drzna lovka tokrat zgrešila svoj plen? Ali ni prinesla prav ničesar za svojega edinca; ali je dognala, da ga krmijo njegovi ječarji?

Ne, prav gotovo ne! Srce in mrznja divje matere je bila pristna. Njena edina misel je bila osvoboditi si sina. Vsa sredstva, ki jih je poznala, je poizkusila, in sleherni nevarnosti se je postavila v bran, da bi ga osvobodila. Toda vse je bilo zastonj.

Kakor senca je prišla in v trenutku zopet odšla. In Tip je hlastno pobral nekaj, kar mu je bila vrgla, in s slastjo je tisto žvečil in požiral. Toda ko je še jedel, ga je prešinila ostrá bol in izvil se mu je bolesten jek. Potem še kratek smrtni boj — in mali lisjaček je bil mrtev.

Materinska ljubezen lisice je bila velika, toda neka višja misel jo je prevzela. Prav dobro je poznala moč strupa in učinek strupene vabe. In ko je videla, da ni za njenega sinka druge izbire kakor tužno življenje jetnika ali pa nagla smrt, je udušila v sebi materinska čustva in ga rešila na edini možen način.

Ko pobeli sneg zemljo, določimo vedno število svobodnih gozdnih prebivalcev. Tako mi je tudi takrat naslednja zima izdala, da se listica ne potika več po gozdovih Erindalea. Kam je šla, ni zvedel nihče, gotovo je le, da je izginila iz našega okoliša.

Mogoče se je podala v druge odda-

ljene loge, da bi lažje pozabila na svoje umorjene ljubčke in moža. Ali mogoče, da je prostovoljno zapustila odrišče svojega žalostnega življenja, tako, kakor že pred njo marsikatera živalska mati, in z istim sredstvom, kakor ga je uporabila za osvobojenje svojega mladiča, za zadnjega svojih potomcev.

Konec

Zanimive nove znamke

V zadnjem času smo dobili mnogo novih znamk, in naše Jutrovčke, ki se živahno ukvarjajo s filatelijo, bo gotovo zanimalo kaj brati o njih. Naša slika vam kaže deset novih serij.

na naši sliki je iz te vrste. Serija sestoji iz petih znamk, ki imajo vse enako vrednost vendar se v barvah razlikujejo. Barve so rdeča, črna, zelena, temno višnjeva, rdečkasto rjava.

Danes so oči vsakega zbiralca s posebno pozornostjo obrnjene na Španijo, zakaj razumljivo je, da bo prinesla revolucija, naj se že zmaga odloči za ali oni tabor, nove znamke. Znamkam, ki so jih tiskali v Španiji tik preden je izbruhnila državljanska vojna, bo tedaj cena močno poskočila. V času od 30. maja do 14. junija je bila v Barceloni svetovna razstava. Njej na čast je izdala Španija posebne znamke, ki kažejo razstavne prostore in razne zanimivosti iz razstave same. Prva znamka

V italijanski koloniji Somaliji so izdali novo znamko za letalsko pošto v vrednosti 1 lire. Glej sliko 2. Znamka je prav lepa in je svetlo višnjeve barve.

Vatikanska država je izdala v spomin razstave katoliškega tiska serijo osmih znamk. Nekatere so okrašene s slikami svetnikov, druge pa s simboličnimi predmeti. Eno izmed teh znamk vam kaže naša slika 3.

Tudi v Estoniji so izdali »cerkvene znamke« v spomin na 500letnico ustanovitve samostana sv. Brigite. Na znam

kah vidimo dele samostana in samostanski pečat. Glej sliko 4.

Francija je izdala prekrasno znamko, ki kaže sliko Roziera, ki je bil velik pionir zrakoplovstva. V ozadju boste razločno videli njegov zrakoplov. Znamka je zelenkasto višnjeve barve in ima vrednost 75 centimov.

Avstrija je razširila svoje serije z dvema novima znamkama v vrednosti treh in pet šilingov. Obe znamki kaže-ta na slikah ljudi pri delu.

V zadnjem času je Francija izdala tudi znamko, ki kaže spomenik padlim kanadskim bojovnikom pri Vimyju. Na

obeh znamkah je naslikan spomenik.

In Italija je izdala celo vrsto novih abesinskih znamk. Besedilo na teh znamkah je tiskano v treh jezikih: v italijanščini, v arabščini in amharščini.

Meseca septembra so prišle v Angliji prvič v promet znamke, ki kažejo sliko bivšega vladarja Eduarda VIII. Te znamke bodo baje v kratkem prišle iz prometa in jih bodo nadomestile nove znamke s sliko kralja Jurija VI. Izza časov kraljice Viktorije je v Angliji namreč navada, da uporabljajo samo take znamke, ki kažejo sliko vladajočega kralja.

Spisal in risal Baša Borut, dijak II. razr. gimn. v Celju

Glas olimpijskega zvona je prodril tudi do luže ob robu gozda. Tamkajšnje živalce so sklenile, da tudi one prirede olimpijske igre. Že naslednji dan so se pojavili po mestu Kumari veliki, rdeči

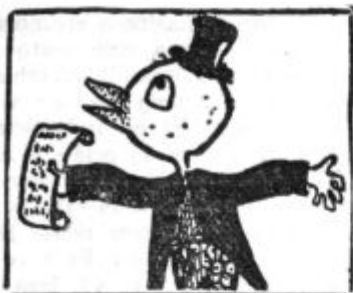
lepaki, ki so oznanjali olimpijske igre. Okrasili so ceste z mlaji, raznobarvnimi trakovi in drugim okrasjem. Vsi časniki so oznanjali z debelimi naslovi: »I. Živalske olimpijske igre!«

Vse se je veselilo in pričakovalo določene dne. Na trati, kjer so se vršile te igre so bili kmalu pripravljene bazeni in vse potrebno.

Naposled je napočil dan olimpijskih iger. Živalstvo je v velikih trumah prišlo na trato, kjer je zasedlo prostore.

Tedaj je stopil na vzvišen prostor go-

vornik, ki je govoril tako ganljiv otvoritveni govor, da so se vsem gledalcem utile solze po licih.

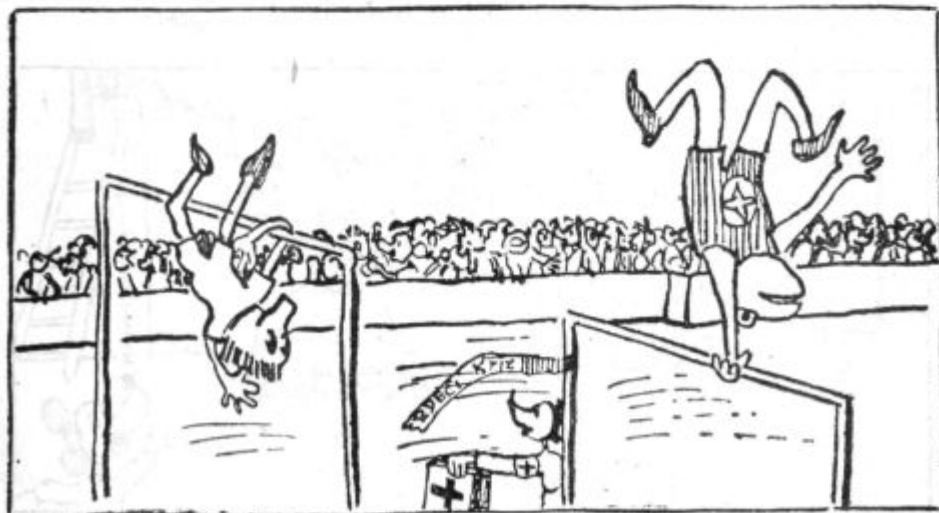
Olimpijski zvon je zazvonil in pričele so se tekme.

Najprej so tekmovali v teku: tekli so Miki, Kva in Mijav. Zmagal je Miki. Drugič, ko je Kva ja nadomestil Krak je zmagal Krak.

Potem je bila telovadba na drogu. Hu, to so telovadili! Kmalu bi zmagal stric Šivanka. A glej! Krak ga je prekosil.

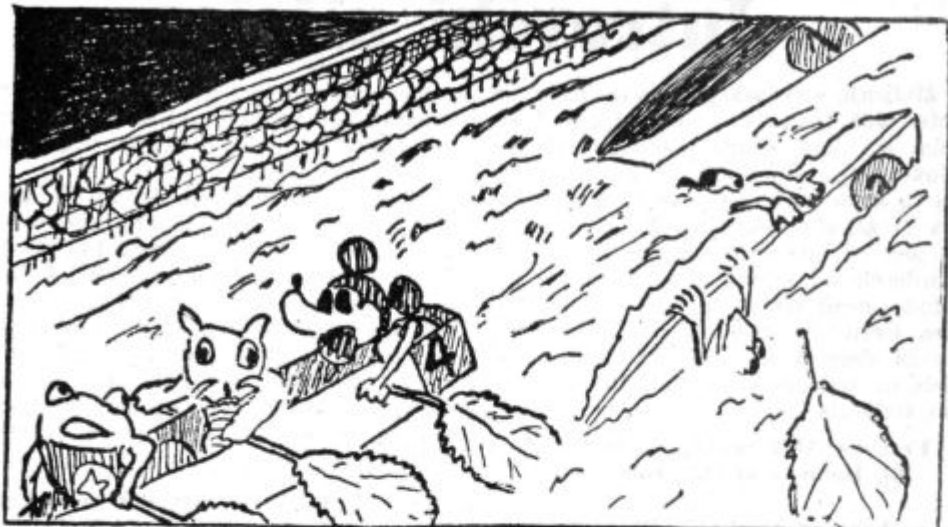
Tako je telovadil, da se je gledalcem kar vrtele v glavi. Lahko si mislite, kako navdušeno so mu ploskali.

Disk in sulico je Krak imenitno vrgel. Kvak precej dobro. Miki tudi. Zmagal je zopet Krak. Župan občine Zabja-

ka je kar skakal od veselja.

Sledilo je veslanje. Zmagal je čoln, v katerem s obili Miki, Mijav in Krak.

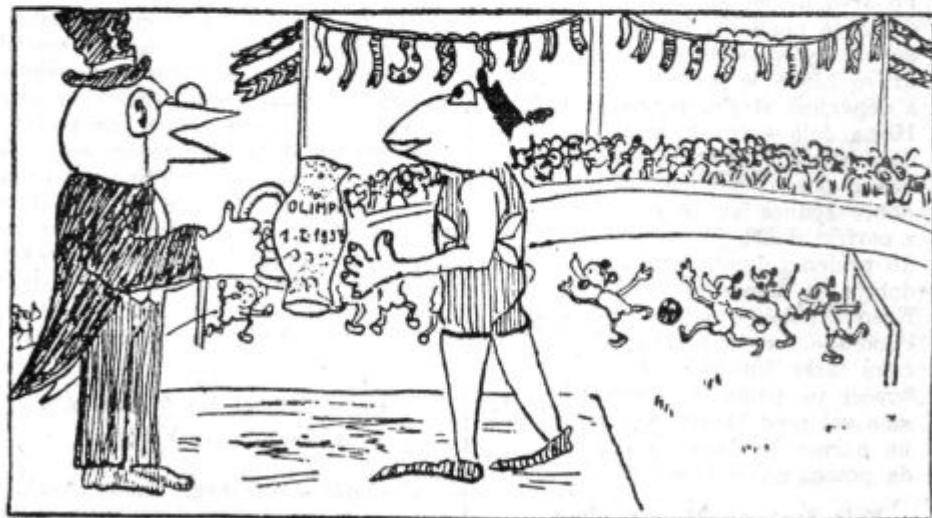

Krak je zmagal tudi v plavanju, skoku v višino in širino in v streljanju.

Bil je odlikovan. Dobil je lep pokal.

Končno so igrali nogomet. Zmagal je mišji rod.

Nogometnih tekem pa žabji župan ni gledal, zakaj on je bil od veselja, da je zmagal Krak, odšel v krčmo in si naročil litrček »boljšega« in klobasico. Igre so se v redu končale in živalce so zadovoljne odšle domov.

Ker ste gotovo radovedni, kdo mi je to zgodbo pripovedoval, vam povem:

Nekega mrzlega zimskega dne je potrkalo na okno. Pogledal sem in opazil majhno, drobceno siničico, ki je s kijunkom trkala na šipo in prosila na toplo. Odprl sem okno in jo spustil v sobo ter ji natresel po tleh seme sončnic, ki ga

je z veseljem pozobala. V zahvalo mi je povedala o prvih živalskih olimpijskih igrah. Prosila me je, naj to zgodbo objavim v »Mladem Jutru«. Danes torej izpolnjujem njeno željo in tako bo šla slava žabjega rodu po vsem svetu.

KONEC

Jutrovčki pišejo

Življenje slovenskega kmeta. Bila sem leta 1935. na počitnicah na kmetih. Opazila sem, kako truda polno je življenje slovenskega kmeta. Kako zgodaj vstaja in kako pozno gre zvečer k počitku, da si zasuži vsakdanji kruh. Kmetice so žele od zore do mraka, da so bile vse pordečele od solnca. Kmetje so na vse zgodaj orali zemljo in sjali ajdo za pozno jesen, da bi si prihranili več živeža za zimo. Vsak dan ima kmet polno dela in skrbi za svojo skromno in kratko življenje.

**Francka Aleš, učenka V. raz. o. š.
Bl. Dobrava št. 43., Gorenjsko.**

Lepo na kmetih se živi;

Zgodaj zjutraj moraš vstati!
Prva je pokoncu mati,
kavo skuha, nas zbudi.
Nam v šolo se mudi
in že gremo v sneg veselo
druge čaka težko delo:
Po drva hlapec se odpravi,
dekla se mudi pri kravji,
šel na trg v mesto oče
kravo Lisko je prodati,
z denarjem streho popraviti hoče.
Hišna dela opravlja mati,
daje konjem, kravam stelje,
kosilo dobro vsak dan skuha,
dobre žgance ali zelje,
z ocvirki dobro jih zabeli,
ko pridemo domov veseli,
dobrot je kmalu prazna skleda,
Krepko delo — dobro jelo!
Popoldne tudi nas seveda,
čaka težko kmečko delo!
Zvečer pa trudni in zaspani,
smo vsi pred hišnim pragom zbrani,
na harmonke Jaka nam igra,
da pesem gre nam od srca!

**Esta Šest, uč. II. raz. gimn.
v Ljubljani**

Življenje slovenskega kmeta! Ako pogledamo v življenje slovenskega kmeta v 16. stoletju, bomo videli kako so morali trpeti pod težkim tlačniskim jarmom, posebno za časa turških vonj. Nji hove borne kočje in bogata polja so bila pri vsakem nanadu požarena in uničena in koliko mladih krepkih slovenskih mladičev so odpeljali na turško in jih tam

vzgjajali kot janičarje, ki so pozneje sami divjali po deželah svojih očetov in jih morili.

Življenje slovenskega kmeta je zelo burno, njegova kočja je zelo preprosto narejena z lesa ali kamenja. Ležšče je zelo preprosto iz slame narejeno. V zadnjih časih so se že opomogli in si sezidali prav lepše domačije in posestva. A vendar mi, našega kmeta vse premalo spoštujemo. Saj on je tisti, ki nam daje vsakdanjo hrano. Zato ga moramo spoštovati, in mu pomagati v teh težkih, krize polnih časih.

**Hrovatin Bojan, uč. III. drž. real. g'im.
IV. a. r. v Ljubljani, stan. Bleiweisova 4**

Dragi stric Matie! Ne zameri mi, prosim, ker Ti tsko dolgo nisem pisal. Lepo se Ti zahvaljujem za tisto knjigo, ki si mi jo poslal. Čakal sem, kdaj boš razpisal zame primeren natečaj. Ko sem v nedeljo dobil »Mlado Jutro« sem sklenil da Ti pišem o življenju slovenskega kmeta. Tudi jaz sem doma na kmetih, zato vem, kakšno je življenje slovenskega kmeta, ki se mora truditi od jutra do večera na svoji zemlji, da ima kaj jesti. Pa ko bi še imel vedno vsega dovolj? ... Pridejo slabe letine, ali pa mu toča vse pobije. Zato je življenje kmeta trajeva pot, skozi katero se mora prerivati in truditi, da zmaga vse težave in krizo. Toda marsikateri kmet zaide v dolgove, iz katerih se ne more več rešiti; prodajo mu posestvo, on pa na — beraško palico.

**Oblak Mihael, uč. 7. raz. n. š.
v Škalah pri Velenju.**

Življenje slovenskega kmeta. Težko in trudepolno je življenje slovenskega kmeta, ki v današnjih težkih časih zasluži s trdim delom komaj za najpotrebnejše. Toda ker je že zrastel v bridkosti in težavah pretrpi vse težave. Zato pa je gostilna vedno bolj osamljena in le poredko še srečaš pojočega kmeta. Zato pa se čuje tem večkrat kletev izpod njegove strehe. Pa slovenski kmet je pretrpel že dosti hujših nadlog. Občutil je vse grozote turškega in švabskega

nasilja, občutil je vse težave kuge, lakote in vojske in vse izbruhe sovražne narave. Pa vkljub temu je ostal naš kmet zdrav in trden, da ga je veselje gledati, ko stopa pri oranju globoko sklonjen nad plug čez njivo obsijano od jutranjega sonca, ali stopajočega preko izorane njive, ko izroča s trudno in žaljavo roko žito materi zemlji, da mu ga v jeseni stotero povrne ali mu ga uniči toča ali povoden. Kdor je videl tedaj slovenskega kmeta, ga bo pač vedno in povsod spoštoval.

Šergan Ladislav, uč. IV. raz. meš. š. v Vojniku pri Celju.

Barake. Kot krste, da prav kot krste ležijo barake po dolini polni žalosti, po dolini solz. Oh, kolikokrat gorjá in solza so videle njihove nizke, sive stene. Same skrušene, izžete obraze srečavaš v tem naselju. Mnogokrat vidiš sedeti za delo onemogle delavce na pragovih razdrtih hiš. Pogled jim drsi po beli cesti, po kateri so hodili svoj čas zjutraj na delo, a zvečer so se vračali. Pogled se jim usiavi na visokih tovarniških dimnikih, pod katerih odkriljem so garali dan za dnem. Bridkost jim lega na obraze, ko si mislijo: «Garali smo in garali... A sedaj?... Kaj imamo od tega?!... To je plačilo sveta!»

V siromašno opremljeni sobi umira kot mnogi drugi — izžeti delavec. Vsa družina; petero otrok in žena stojijo okoli postelje. Bolnik težko hrope in z bolečino v srcu gleda ženo in nepreskrbljene otroke, ki jih bo moral zapustiti.

V sobi vlada tišina katero moti edino-le bolnikovo hropenje.

Tišino pretrga jok najmlajšega otroka: »Atek, lačen! Trpek smehlaj prešine bolnikovo lice. Težko hropeč je dejal ženi: »Treza, daj mi še kruha, ki sem ga včeraj prinesel domov!« Tiho si je dejal: »Zadnji...«

Zunaj, tam za zidom, izza naselja barak so pa peli: »Lepo je na svetu...«

Proti večeru je bolnik zaspal spanje večnosti. Zopet so zakrvavela srca zapuščenih. Nihče tam za zidom ni čutil te boli ne slišal njih joka.

Tam v daljavi pa so zatulile sirene —

From Slavko, dijak I. r. drž. real. gim. v Mariboru.

Zivljenje slovenskega kmeta. Zivljenje slovenskega kmeta posebno v notranjskih krajih, kjer so tla kamenita in ne posebno rodovitna, je težavno. Kmeti mora kmet ljubezen do zemlje, in do lastnega grunta, kakor ga v naši vasi nazivljejo. Le z veliko vstrajnostjo in pridnostjo pridela pri nas le delno, kar rabi za svojo družino. Vstajati mora zgodaj in dati svoji družini dober vzgled ter jo vspodbujati k delu in ljubezni do domače grude. Zjutraj ko vstane nakrmi govedo in konje. V letni dobi ima kmet mnogo dela. Spomladi orje in seje, komaj je s tem gotov, se prične glavno delo, košnja. Jeseni kmet pospravlja poljske pridelke in obira sadje. Ako je bila letina dobra, je kmetovo stanje obilo poplačano.

Boža Gnezda, učenka III. razreda

Unec pri Rakeku

Zivljenje slovenskega kmeta

I.

Naš kmet na Slovenskem prav skromno živi. On rajši se smeje, nerad se jezi. Zato ga spoštuje in čišta ves rod. Bog živi Slovenca, zdaj svoj je gospod!

II.

On ve, kaj svoboda prinese mu je, zato se z vsem srcem oklepa zemlje, jo čuva, neguje, živi le za njo, po smrti počitek pa našel v njej bo.

III.

Srce je njegovo prepolno boli, a kmetje slovenski junaški so vsi. Zato rad zakrije to bol, če se dá, saj rajši veselje in petje ima.

IV.

Družina pa tuži premajčkena ni, katero on ljubi, ima z njo skrbi. Za domovino odgaja jo on, to reven je kmetu vladarjev poklon.

V.

Takrat, ko trpljenja za vedno bo konec, slovenskemu kmetu bo milo pel zvonec. On tiho, negibno takrat bo ležal, od zemlje in dragih slovo bo jemal.

Zivič Micka, učenka 6. razr. osn. šole v Globokem pri Brežicah

Kdo bi rad imel ves letnik 1936 „Mladega Jutra“

v obliki knjige za majhen denar?

Ves letnik ima 424 strani in je okusno vezan v platno. Na svojo zalogo opozarjamo posebej vse šolske in druge knjižnice. — Vezani letnik „Mladega Jutra“ stane samo Din 60.—

Jakob Kraški:

Njiva pozimi

Pod odejo belo
mrtva njiva,
sladko sniva
zimsko svoje spanje.

A za pomladi,
žarki zlati
skozi luknjico najtanjo,
tiho zlezli bodo vanjo.

Ko sape pomladanje
potegnile bodo prek zemljé
odejo belo raztopile,
bodo in razkrile
lepe nam vse njene sanje.

Rešitev zlogovnice

pravljicar — Karalijčev.

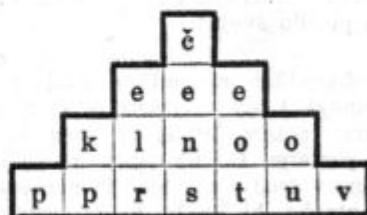
Rešitev križanke

Vodoravno: 1 Maribor, 2 jad, 3 jereb, 4 Debar, 5 bor.

Navpično: 1 Maribor, 2 jereb, 3 jad, 4 Debar, 5 boz.

Manica:

Za bistre glavice

Prestavite te črke tako, da dobite vodoravno, od leve na desno:

1. soglasnik,
2. nočna ptica,
3. služabnik,
4. del kolovrata,

Če ste pravilno rešili, čitate od vrha po sredi navzdol ime tradicionalnega praznika.

